

РЕШЕНИЕ

№ 16961

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110110686 по описа за 2023 година

Ищецът основава претендираните от него права на твърденията, че в негова полза е издадена заповед за изпълнение против М. М. М. з а сумата от 3 070,93 лева , представляваща неплатена главница за вноски с настъпил падеж за период от 20.08.2020 г. до 20.08.2021 г., дължима по договор за кредит, сключен на 24.1.2020г. с "ОББ" АД, вземането по който договор е прехвърлено на заявителя с договор за цесия от 15.12.2021г., ведно със законна лихва за период от 09.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 1 761,56 лева , представляваща договорна лихва за период от 20.08.2020 г. до 20.08.2021 г., и предявява установителни искиове за сочените суми. Твърди, че с договор за кредит/24.01.2020г., сключен с "ОББ" АД, на ответницата е предоставена в заем главница от 35000лева, която следва да се върне на 120 месечни вноски, с краен падеж 20.1.2030г. Твърди се, че на 20.8.2020г. е настъпила забава, както и че с договор за цесия от 15.12.2021г., вземането на кредитора е прехвърлено на заявителя. В исковата молба е посочено, че претенцията съставлява вземане за вноски с настъпил падеж, дължими за периода от 20.8.2020г. до 20.8.2021г.

Ответникът, в срока за отговор, оспорва претенцията, защото се сочи, че ищецът не е материално легитимиран да получи, тъй като договорът за цесия не може да му се противопостави – твърди се, че доколкото уведомяването за прехвърлянето следва да е преди заявлението, то и прехвърлянето няма действие спрямо ответницата. Сочи се, че няма доказателства за уведомяването й. Прави се възражение, че банката е прехвърлила два портфейла вземания, като в списъците – приложения, нейното име липсва. Прави се искане за разсрочване на изпълнението на решението.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на

ответника, намира от фактическа страна следното:

С определението – доклад, прието в о.с.з., без възражения на страните, е отделено за безспорно, че по силата на договор за кредит/24.01.2020г., сключен с "ОББ" АД, на ответницата е предоставена в заем главница от 35000лева, която следва да се върне на 120 месечни вноски, с краен падеж 20.1.2030г., както и че за период от 20.08.2020 г. до 20.08.2021 г дължимите от ответницата, неплатени вноски по главница възлизат на 3 070,93 лева, а договорна лихва - 1 761,56 лева .

Представен е договор за цесия, а преди първото по делото о.с.з. – и приложение, в което е видно, че в рамките на прехвърлените на ищеца вземания, е и вземането на „ОББ” АД по договора за кредит, по отношение на ответника. Относно възражението на ответника, че не е уведомен за прехвърлянето. Задължението на кредитора по договор за заем, да уведоми длъжника си, че вземането е прехвърлено на трето на договора лице, не е лично, незаместимо действие, и същото може да се прехвърли на цесионера, както е станало в настоящото дело, и който, с връчване на препис от исковата молба, ведно с приложенията, уведомява ответницата, че вземането на банката спрямо нея, му е прехвърлено. .

Ето защо, възраженията на ответната страна са неоснователни, а искът следва да се уважи.

По разноските. Доводите на ответната страна относно уведомяването, следва да се вземат предвид от съда, при разпределяне на отговорността за разноските. Ищецът не е навел твърдения, че е уведомил ответника преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК. Издаването на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, не съставлява уведомяване по смисъла на чл.99,ал.3 ЗЗД, тъй като на длъжника по заповедното производство се връчва единствено заповедта за изпълнение. Ето защо, въпреки основателността на иска, на ищеца не се следват сторените в заповедното производство разноски. На ответника също не се следват сторените в заповедното производство разноски, защото искът е основателен.

По исковото производство, следва на ищеца да се присъдят разноски, на основание чл.78,ал.1 ГПК, които са в размер на 96,65 лева държавна такса. Не е представен договор за правна защита и съдействие, или друг документ, от които да е видно заплащането на адвокатско възнаграждение от ищцовото дружество за исковото производство, поради което и искането за присъждането на адвокатско възнаграждение е неоснователно.

По искането по чл.241 ГПК. При искане за разсрочване изпълнението на решението, следва да се съобразят следните правно значими обстоятелства – ответницата доказва нетно трудово възнаграждение от около 1000лева, към подаването на отговора на исковата молба, върху него е наложен заповест за събиране на вземане от 7071,31 лева по изпълнително дело, образувано през 2023г. Следователно, ответницата би била силно затруднена да покрие цялата искова сума, предвид несеквестируемия размер на получавания доход. Ето защо, съдът намира, че искането следва да се уважи, като плащането на вземането на, включващо законна лихва и разноски, да бъде разсрочено на 10 месечни погасителни вноски, с падеж последната дата на месеца, за който се отнася, от влизане в сила на съдебното решение по

настоящото дело.

При тези мотиви Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422 ГПК, че М. М. М. с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ул.754-та №15, дължи на ЕОС МАТРИКС ЕООД с ЕИК: 131001375 и адрес: гр. София, ЖК МАЛИНОВА ДОЛИНА 4-6, ет.6, ул. РАЧО ПЕТКОВ - КАЗАНДЖИЯТА №6, сграда Матрикс Тауър ет.6 сумата 3070,93 лева (три хиляди и седемдесет лева и 93 стотинки), представляваща неплатена главница за вноски с настъпил падеж за период от 20.08.2020 г. до 20.08.2021 г., дължима по договор за кредит, сключен на 24.1.2020г. с "ОББ" АД, вземането по който договор е прехвърлено на заявителя с договор за цесия от 15.12.2021г., ведно със законна лихва за период от 09.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 1 761,56 лева (хиляда седемстотин шестдесет и един лева и 56 стотинки), представляваща договорна лихва за период от 20.08.2020 г. до 20.08.2021 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр. д. № 49378/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 125 състав.

ОСЪЖДА М. М. М. с ЕГН: ***** и адрес: гр. София, ул.754-та №15, да заплати на ЕОС МАТРИКС ЕООД с ЕИК: 131001375 и адрес: гр. София, ЖК МАЛИНОВА ДОЛИНА 4-6, ет.6, ул. РАЧО ПЕТКОВ - КАЗАНДЖИЯТА №6, сграда Матрикс Тауър ет.6, сторените разноски: сумата от 96.65 лева за исковото производство.

Исковата сума е платима доброволно по банкова сметка: BG04UBBS80021081022215

РАЗСРОЧВА изпълнението на решението, на основание чл.241 ГПК, на десет равни вноски, платими на последно число на месеца, считано от влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____